

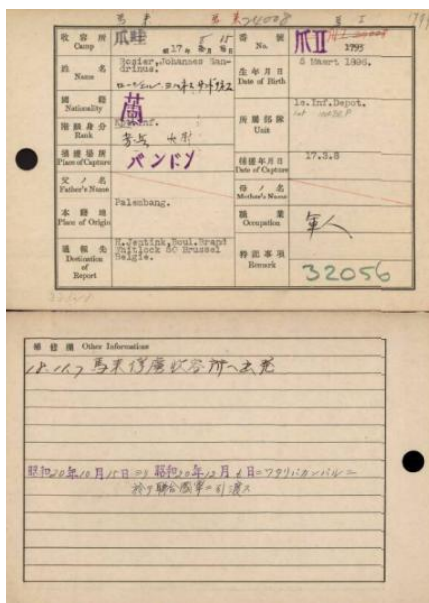
Johannes Rosier

Johannes Sandrinus Rosier is geboren op 5 maart 1896 in Leiden. Hij was de zoon van Willem Marinus Rosier en Elisabeth Piket.

Hij trouwde op 10 oktober 1923 in Bandung, NOI, met Hubertine Marij Jentink (1900). Hij was op dat moment reserve eerste luitenant der Infanterie bij het KNIL. In 1930 werd in Semarang hun eerste dochter geboren. In november 1932 woonden ze in Fort de Kock en werd een tweede dochter geboren.

In januari 1937 is hij benoemd als groepsleider en hopman bij groep 1 in Bandjarmasin op het eiland Borneo.

Tijdens de mobilisatie was hij kapitein bij het 1e infanterie depot. Hij werd gevangen genomen in Tjilatjap en als krijgsgevangene geïnterneerd in het Java main camp in Java.

Hij vertrok met de France Maru 2 op 5 november 1943 met 2000 krijgsgevangenen (1500 Nederlanders, 500 Engelsen) uit Batavia (haven Tandjong Priok) naar Palembang. Dit transport werd aangeduid als Java Party 19, het 19de transport van krijgsgevangenen vanuit Java. Zes dagen later kwam het schip ongedeed aan in Palembang; de mannen werden met vrachtauto's overgebracht naar twee verschillende kampen om daar vliegvelden aan te leggen. Hij kwam terecht in (kamp Betoeng/Ketiau).

In juni 1944 ging hij met de Mexico Maru naar Singapore om vervolgens in juli 1944 aan te komen in Pakan Baroe Kamp 1. Hij werd tewerk gesteld aan de Pakan Baroe-spoorweg op Sumatra. Deze spoorweg moest een spoorverbinding geven tussen Noord-Sumatra (Medan) en Midden-Sumatra (Padang), nodig voor de Japanse oorlogvoering. De spoorlijn verbond Pakan Baroe (aan de noordzijde) met Moearo (aan de zuidzijde) en werd ongeveer 220 km lang. Het werk aan de spoorweg begon op 24 mei 1944. De Pakan Baroe-spoorweg was korter dan de Birmaspoorweg, de bekendste 'dodenspoorlijn', maar het aantal slachtoffers was veel hoger. De capitulatie van Japan op 15 augustus hielden de Japanners destijds voor de dwangarbeiders verborgen. In plaats daarvan werd, op 15 augustus 1945, tussen kamp 10 en 11 de Pakan Baroe spoorweg ceremonieel geopend. Een ceremonie met officiële toespraken, fanatiek banzai-geroep en het slaan van een goudkleurig klinknagel. De dwangarbeiders aan de Pakan Baroe spoorweg moeten hierna nog dagen doorwerken tot de gehele lijn voltooid was. Pas rond 24 augustus 1945, toen de lijn voltooid was, werd hen verteld dat de oorlog voorbij was.

Johannes keerde terug naar Nederland. Hij ging als luitenant-kolonel der Intendance met pensioen. Hij overleed op 13 december 1990 in Amsterdam.

Meer informatie

[Johannes Sandrinus ROSIER : genealogie per Marianne MEISENBACHER \(mmeisenbacher\) - Geneanet](#)

[De Preanger-bode » 10 okt 1923 - Art. 8 | Delpher](#)

[De avondpost » 30 jul 1930 - Art. 34 | Delpher](#)

[Het Vaderland : staat- en letterkundig nieuwsblad » 02 dec 1932 - Art. 151 | Delpher](#)

Het Indisch Leidersblad, januari 1937

[Japanse interneringskaarten, Surname: Rosier | Nationaal Archief](#)

[Johannes Sandrinus Rosier \(1896-????\) » Genealogie Bovenschen, Looijenga, Van Gelderen en Van Donk » Genealogie Online](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Verstraaten \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Registratie Johannes Sandrinus Rosier \(in het jaar 1815-1949\) » Open Archieven](#)

[De Telegraaf » 19 dec 1990 - Art. 600 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.